

**„Panaszolja, hogy a népeknek nincsenek királyaik. De vannak a királyoknak népei?”
(Hamvas Béla)**

Böjte Csaba

Kedves Testvérek!

Döbenten halogatók, és nem írok beszámolókat életünkről, a gyerekeinkről. Úgy érzem, hogy kis sikereinkről, mindennapi győzelmeinkről, az új gyerekek befogadásáról, mindenről hallgatnom kell most, mikor Magyarországon ilyen komoly morális válság van. Hallgatok, mert meglep az a mérhetetlen cinizmus ami a magyar kormány első emberéből árad. Azt még tapasztaltam, hogy a puskázáson fogott gyerek próbálja az egész osztályt befeketíteni, csak hogy ő ne kapjon rossz jegyet, "más is puskázik". Olyant is láttam, hogy a helytelenül vezető sofőr, próbál kimosakodni, hogy más is hajtott gyorsabban a kellesténél, de olyant, hogy egy ilyen magas közméltóságot viselő személy azzal mosakodjon, hogy más is hazudik, tehát neki nem kell a dolgozatát visszaadnia, nem kell a hajtási igazolványát leadnia, az ország méltóságát, morális nagyságát elképező bársonyszékből felkelnie, olyant el sem tudtam képzelni.

Amennyiben a Miniszterelnöknek elnézik a csalást, a hazugságot, akkor az összes csaló, puskázó diáknak joga van büntetés nélkül hazudni, akkor az utakon joga van bárkinek úgy vezetni, ahogy ő jónak látja, és sajnos akkor az embereknek joga lesz ablakokat bezúzni, rendőröket megverni, székházakat felgyújtani. A tetteiért mindenkinek felelnie kell, a puskázó diáknak, a szabálytalankodó autóvezetőnek, az ablakokat betörő fiataloknak, és legfőképpen a méltóságát elvesztő miniszterelnöknek. Tőlünk, kárpát-medencei magyaroktól a történelem sok mindent elvett, de becsületünket, tisztességünket, csak mi dobhatjuk oda. Tiszta szívvel imádkozom, hogy nemzetünk méltóságát politikusaink ne tapossák a sárba. A morális törvények mindenkit köteleznek, és ez alól nincs kivétel, erre neveljük a gyermekeinket a diplomainkban, iskoláinkban.

Mindannyian azt szeretnénk, ha egy olyan kárpát-medencei magyar közösségbe nőnének fel, ahol felemelt fővel, büszkén mondhatnák, hogy ők becsületes, tisztességes magyar emberek. Hiszem, hogy sok-sok diák becsületesen készül az órákra. Hiszem, hogy sok-sok autóvezető betartja a szabályokat, és azt is hiszem, hogy lehet becsületesen tisztességesen vezetni egy országot, közméltóságot viselni, ezt Szent István, Szent László és utánuk még nagyon sokan bebizonyították. Hiszem, hogy a tanárnak joga van a család megbüntetni, a rendőrnek joga van a szabálytalanul vezetőket, hajtási engedélyét bevonni, és azt is hiszem, hogy egy népnek joga van a hazugságával büszkén kérkedő előljáróitól a bizalmat megvonni. Szeretném ezt a hitemet nyugodt szívvel tovább adni a szeretettel hozzám bújó, tiszta szívű gyermekeinknek. Kisebb testvéri szeretettel imádkozom népem lelki megújulásáért.

Csaba testvér. Déva, 2006. szeptember 20.

KÖZMÉLTÓSÁG

XIV. évfolyam 10. szám 2007. október

Böjte Csaba, Kedves Testvérek!	1215
Márai Sándor, A hazugokról...	1215
Farkas István, Le Gros..	1216
Sütő Zoltán, A kereszténység mint...	1221
Pilinszky János, A hamis tanúságról	1221
Hartmut Meesman, Az ész megvéd.	1223
T.S.-Kreuzkamp, Ha a pápa.	1224
Bulányi György, Optimista, pesszimista volt-e.	1225
Faragó Ferenc, Tanyai szilánkok	1226

**Szerkesztőség: Bulányi György, 1052 Bp. Piarista
köz 1. V./505. Tel.: 486-44-62**

**e-mail: bulanyi@freemail.hu
faragoferi@freemail.hu**

Márai Sándor

A hazugokról

A hazug ember mindig gyorsan beszél, darálva és hardarva. Nagyon vigyáz, hogy a hazugság mellékes részletét a valóság minden árnyalatával feldíszítse. Aprólékosan leírja annak ruházatát, kivel nem találkozott, de azt hazudja róla, hogy éppen az imént látta.

Kétségbeesetten hazudik, mint a jó tanuló, aki fújja a leckét. A hazug embernek nincs igazi képzelő ereje; legtöbbször cél nélkül hazudik; nem tudja, hogy a legegyszerűbb valóság sokkal érdekesebb, mint minden, amit összehazudhat.